

стаята е по-студено, отъ колкото на дворътъ; тамъ отъ слънцето е топло и ясно; а тука, погледай, мамо, темно и мрачно, — студъ ти преминава по костите.“

И наистина, ако да не би са освѣщала тая студена и мокра стая по малко изъ коминътъ и изъ малкото прозорченце, то вие не би могли да видите нито сами себѣ си. Тръба да ви кажа, че Танчовата кѣща бѣше полуразвалена отъ кърджелиите. Другите три прозорчета бѣха затъжнати съ сѣкакви дрипѣле и съ слама, и за това презъ ноцъта биваше твѣрде студено, — бѣше месѣць Сѣчко. Вратата, които водеха въ другите двѣ стаи, бѣха заковани. Въ тая сиромашка кѣща нищо повече нѣмаше, освѣнъ едно мѣнче и една паница; а изъ дрѣхите и постѣлките бѣха останале послѣ кърджелиите само една черга и една рогожа, които служѣха и за постеля и за завивка на сичкото семейство.
